

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 22

listopad 2007

OBSAH

Na slovíčko s Milanem a Lenkou

/2-4

Co je to APOA a její VH ? /4-6

OASA - „PSA“

Pracovní setkání asistentů v srpnu a září/7-8

Rodinný průvodce - „Kukátko“

Kukátko v září a Setkání rodičů /9

Rodinný průvodce

Co je dobré vědět o ÚŘADU PRÁCE /10-11

Rodina&Handicap

Projekt RODINA & HANDICAP /12-14

Školení rehabilitačních asistentů aktivity REHAŠT /15

REHAŠT - Rehabilitační asistence v rodinách /16-17

Rehabilitace pro handicapované důležitá, ale...??? /18-20

„ZA LANO“

Páté setkání „Za lano“ /21

Za lano tentokrát v Ostravě /22-23

Klub Brána

Novinky z Brány /24

Program Brány na listopad a prosinec /25

CPR - Klub ÁMOS

Hejblata hudební a věci kolem aneb uši a ten zbytek /26

Pozvánka - DNY VÁNOČNÍCH ŘEMESEL /26

Pozvánka

Světlo dětem s handicapem /27

Milí čtenáři, prohlížeči i listovači - zvláště noví,

na tomto místě pro vás přinášíme základní návod pro lepší orientaci v terénu :

Co je to CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI ?

Je to občanské sdružení založené skupinou nadšenců v roce 1993, které vytváří a zajišťuje řadu projektů a aktivit na podporu rodin - jmenujme například Manželská setkání, Škola partnerství, Klub AMOS, Víkendy pro ženy, Víkendy pro muže, projekt VÝZVA aj. Toto občanské sdružení je velmi úzce provázáno s Centrem pro rodinu ostravsko-opavského biskupství.

O co usiluje projekt VÝZVA ?

O celkovou podporu rodin, které pečují o své dítě (svého člena) s těžkým zdravotním postižením. O narovnání vztahů, o návrat k přirozeným rolím rodičů, o nadlehčení veliké fyzické i psychické zátěže rodiny.

Proč název VÝZVA ?

Postižení těchto dětí je velikou výzvou pro nás i pro své okolí. Je výzvou k zastavení, k zamyšlení, k pomoci, bez níž se tyto děti neobejdou.

Odkdy VÝZVA ?

Oficiálně od ledna 2002, ale tomu přecházelo několik let, kdy to kvasilo, zrálo, bublalo...

A co vlastně VÝZVA nabízí ?

VÝZVA dnes nabízí čtyři provázané služby - **OASA** - soustředěná každodenní osobní asistence (jeden asistent k jednomu klientovi až osm hodin denně), **RESPIT** - občasná úlevová osobní asistence (studenti brigádníci, většinou stabilně pro konkrétní rodinu např. jeden den v týdnu), **BRÁNA** - integrační klub (klubová činnost, boccia, výlety atd.) a nejnověji **Rodinný průvodce** (poradenství, podpora, zázemí pro individuální nebo společné sdílení problémů).

Proč k nám pokaždé v úvodu promlouvá nějaký Milan s Lenkou ?

Protože si tohle všechno vymysleli, rozdýchali a snaží se to řídit. Kontakt na ně je na zadní straně zpravodaje. Jsou to rodiče sedmi dětí, z nichž syn Jirka má kvadrupastickou formu dětské mozkové obrny.

Proč a proč a proč ?

Klidně posílejte další vlastní zvědavé otázky na jednu z mejlových adres uvedených na poslední straně.

Vážení a milí čtenářové,

Všechny vás moc zdravíme v této době, která pomalinku začíná vonět předvánočním časem. My jsme ale právě čerstvě po 5. setkání aktivity rodičů ZA LANO, chci vám tedy napsat, co se mi honí hlavou.

Při mnoha osobních setkáních s rodiči za ta léta, kdy se v této oblasti pohybujeme, **se vinou jako červená nit obavy o budoucnost našich dětí, ale také obavy o budoucnost pečujících maminek.** Za minulého režimu se „podařila“ téměř stoprocentní ústavní izolace, která všechno „řešila“. Ted' naše děti vyrůstají naštěstí většinou s námi. Vznikl docela slušný systém stacionářů, škol, odborných lékařů, lázeňských pobytů atd..

Co ale nevzniklo, je síť návazných terénních nebo ambulantních služeb, které by pomohly rozložit péči tak, aby naše děti mohly žít v rodinném prostředí i tehdy, když my už nebudeme moci. Stát, kraje, obce stále nevytvořily podmínky pro vznik nebo rozvoj služeb osobní asistence, odlehčovacích služeb, denních nebo týdenních stacionářů pro dospělé, chráněných bydlení, pracovních terapeutických aktivit atd.. Nad všemi visí riziko pouze ústavní péče podle starých not. Například v oblasti osobní asistence, jsme na tom v Ostravě relativně dobře, ale je spousta velkých měst i malých obcí, kde je tato služba v podstatě úplně nedostupná.

A co se týče pečujících maminek, nová legislativa je ještě více postavila na nějaké nelichotivé místo, kde se často

cítí jako příživníci svého dítěte, jako celoživotní ošetřovatelka s „podminimálním“ důchodem. Zůstaly totiž bez příjmu a statutu, který jim byt' nedůstojně zajišťoval takzvaný POB.

Existuje politický a úřednický názor, že maminky by si měly koupit služby a jít do práce, čímž se vše vyřeší. Tento názor se při konfrontaci s realitou rozpadá jako hrad z písku. To máme nesčetněkrát ověřeno rozhovory s rodiči z celé republiky.

Za prvé:

- jak je psáno výše, neexistuje síť služeb
- a nejsou dostatečné podmínky pro její vznik (stát stále fakticky preferuje ústavní péči)

Za druhé:

- maminky si ve valné většině vůbec nedovedou představit svůj odchod do práce. Uvedu jen některé argumenty:
 - nepřipravenost zaměstnavatelů (zkrácené úvazky, pružná doba, častější absence z důvodů lázeňských pobytů, operací, hospitalizací a nemocí)
 - obava, komu svěřit péči
 - nedostatečný svoz dětí do škol atd. (což stojí rodiče spoustu času a energie)
 - častá péče i v noci (ranní vyčerpanost)
 - dopoledne jako jediný čas pro sebe
 - nedokážu přijít z práce do práce (neboť péče o tyto děti je opravdu celodenní) atd..

A z toho všeho je začarovaný kruh. Dítě (či dospělý) má sice příspěvek na péči, ale **často si za něj nemá co koupit** (neexistuje síť služeb). Protože poměrně velká část příspěvku nekončí v neexistujících službách, některé chytré hlavy z toho usuzují, že služeb vlastně ani netřeba a tudíž není potřeba služby rozvíjet. A tak pořád dokola.

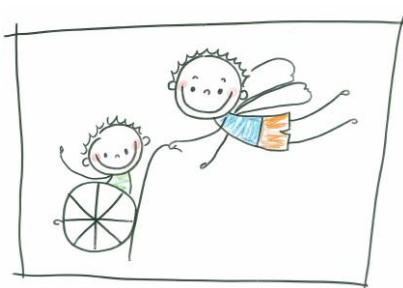
4 Na slovíčko s Milanem a Lenkou (vedoucími projektu)

Omlouvám se za tento neveselý, nepředvánoční, pochmurný úvod, ale je třeba tyto věci **formulovat, mluvit o nich a dělat osvětu v celé společnosti**, zvláště mezi zodpovědnými, kteří často netuší souvislosti. ZA LANO se o to snaží, stejně jako se o to snažíme při komunitním plánování v Ostravě. Je to ale věc každého z nás (to zní náležitě budovatelsky :-)). A tak i vy se připojte ZA LANO třeba na příštím setkání na jaře (info bude na www.zalano.cz).

Alespoň závěrem tedy všem, kteří dočetli až sem, přejeme požehnaný a pokojný předvánoční i vánoční čas. Radost, zdraví, sílu, víru a zdravý rozum.

Co je to APOA a její VH ?

Kdo z vás správně odpověděl na obě části této záludné a zašifrované otázky má dva kladné body a může si k nám zdarma přijít třeba na kávu! APOA je zkratka **Asociace pro osobní asistenci**, která sdružuje poskytovatele, občas i uživatele a příznivce osobní

asistence z celé republiky. APOA vznikla vloni na jaře a pomalu ale jistě se dostává do obrátek zajímavé a potřebné činnosti.

Ve čtvrtek 18.října 2007 proběhla v Brně už třetí **valná hromada** (to je to VH z nadpisu). Pod moudrým vedením předsedkyně APOA Jany Hrdé se nás sešlo 29 z celkového počtu 64 členů APOA (z toho 55 poskytovatelů OA). Po nezbytných organizačních a informačních záležitostech jsme se pustili do práce a rozdělili se do tří diskusně pracovních skupin nad třemi žhavými tématy osobní asistence. Takže stručně to nejdůležitější.

První skupina pod vedením Jany Hrdé debatovala o tom, co a jak může APOA dělat, aby se doladily některé důležité právní

normy. Navrhujeme např. upravit nároky na kvalifikaci OA (předchozí vzdělání, rozsah kurzu, typ postižení), zvýšit příspěvky ve 3. a 4. kategorii a v 1. a 2. snížit, časem zvýšit počet kategorií závislosti kvůli větší adresnosti příspěvku (např. bod = koruna). Debatovalo se také o kontrole využití příspěvku na péči, o efektivnosti těchto vynaložených miliard, o měření kvality života uživatelů, ale tady bylo více pohledů a názorů, takže společný výstup zatím nevznikl. Ale to nevadí, k těmto tématům se jistě budeme vracet, jsou velmi důležitá.

Druhá skupina s Lenkou Zimmermannovou probírala velmi důležité téma asistence ve školách, náš evergreen. Mluvílo se o informovanosti škol, obcí, o doporučeních ze Speciálních pedagogických center, o „novinkách“ u ministerstev, o náplni práce asistenta pedagoga. Důležitým závěrem je, že APOA se pokusí uspořádat setkání kompetentních zástupců MŠMT a MPSV, APOA, škol a aktivity rodičů ZA LANO v únoru 2008. Držte palce...

A konečně třetí skupina vedená Milanem Svojanovským zmapovala současnou situaci poskytovatelů osobní asistence. Hlavní problém se týkal požadované kvalifikace OA (podle zákona) a procházel začarovaným kruhem - vysoké nároky na kvalifikaci - nízké mzdové

6 Na slovíčko s Milanem a Lenkou (vedoucími projektu)

možnosti poskytovatelů - nedostatek financí na rekvalifikaci - malá nezaměstnanost - málo zájemců o práci OA - větší fluktuace - neustálé doškolení nových OA. Rozvoj kapacity služeb není možný z několika důvod - výše zmíněný nedostatek OA, vyškolení asistenti odcházejí za lepší mzdou například do škol (ach to chudé školství...), zákon a politika krajských úřadů nemotivuje (nevytváří podmínky) pro vznik nových poskytovatelů a rozvoj služeb. Proto skupina navrhla tři kroky k nápravě - zmírnit požadovanou kvalifikaci (mluvila o tom též první skupina), větší podpora terénních služeb (ze strany MPSV, krajů a obcí) a tedy vyšší dotace na mzdy OA, víceleté financování pro větší stabilitu poskytovatelů.

Všechny tyto a spoustu dalších otázek a problémů s námi trpělivě diskutoval náš host Mgr. Petr Hanuš, vedoucí oddělení koncepce sociálních služeb MPSV. Musím říct, že jeho vystupování bylo velmi vstřícné a kompetentní. APOA se snaží i touto cestou zajistit co nejlepší podmínky pro práci poskytovatelů i pro kvalitní a dostupnou službu uživatelům (více také na www.apoa.cz, stránky jsou ale zatím teprve v počátku svého života). Jak známo, je to běh na dlouhou trať a to vyžaduje především vytrvalost, tak si ji prosím všichni společně přejme.

Milan Svojanovský

Pracovní setkání asistentů v srpnu a září

Po prázdninové odmlce a ne v plném počtu jsme se sešli opět poslední úterý v měsíci, tentokrát v srpnu. Naštěstí jsme byli nabyti po dovolených, tak ani nové asistentky (a kupodivu ani ty zkušenější) nereptali, když se ukázalo, že budeme probírat standardy a změny které nastaly. Kdo si ještě pamatuje, tomuto tématu jsme věnovali loni několik školících dnů k naší nevoli, protože lépe se jistě poslouchá záživné povídání například o komunikaci, než povídání o tom jak se přesně musí postupovat v konkrétních situacích. Kdo si někdy vyzkoušel něco podobného ví, že naučit se teorii a pak praktikovat v praxi a vypjatých situacích nebývá snadné.

V září nás čekalo pravidelné dvoudenní pracovní setkání asistentů, a protože nebylo snadné to zorganizovat, školilo se již v půlce září. Ráno jsme se v plném počtu sešli ve Frýdlantu, kde jsme již strávili školením mnoho hodin. Pro některé asistentky to ovšem byla novinka. Hned ráno začala přednáška o autismu. Lektorkou byla paní Hankeová. Seznámila nás s diagnózou autismu, jak vzniká a vlastně dál se za celé dopoledne nedostala, protože je to téma velmi obsáhlé a pár hodin je málo. Slíbila tedy další přednášku a pokračování. Téma zaujalo asistentky, které se o děti s autismem starají a ty se ptaly a ptaly a ptaly až byl čas oběda. Nebyl tradiční segedinský guláš a za sebe musím přiznat, že mi chyběl.

Po obědě nás čekala přednáška první pomoci a to nás rozhýbalo, ztuhlé od dopoledního sezení. Lektorka nachystala „Anču“ a každá měla za úkol zavolat pomoc, udělat masáž srdce a umělé dýchání. A nikdo neví, kdy se mu může něco takového hodit, to vím z vlastní nedávné zkušenosti.

Asistentky tahle lekce bavila. A malé figurantce Kristýnce se líbilo, že je chvílemi středem pozornosti.

Po přednášce jsme si udělali cvičení s názvem „Den osobního asistenta“. Asistenti jezdili s vozíčkem v terénu, a Kristýnka výskala radostí. Nikomu se nepodařilo ji vyklopit, tak jsme pokračovali soutěží v šikovnosti, nazvanou „Pliv lentilkou“. Někteří předvedli rekordní výkony a někteří lentilku snad snědli. Pak jsme se vydali na zaslouženou večeři a zpět na zasloužený odpočinek.

Druhý den jsme měli po snídani přednášku o alternativní komunikaci. Protože spousta asistentů tyto komunikační techniky užívá, byli velmi pozorní a pomůcky, které paní Staňková přinesla, si zkoušeli. Nejvíc všechny zaujaly komunikační sešity, které někteří asistenti mají pro své uživatele vytvořeny. Další asistenti se přidali a slíbili je vytvořit, když paní Staňková vysvětlila všechny výhody a dokládala je spousty příkladů z vlastní praxe. Po přednášce, která se trochu protáhla byl jen oběd a pár technických záležitostí a jeli jsme domů. V říjnu se všichni dohromady nesetkáme, protože nás čekají pohovory a supervize.

Kateřina Šebestová

Dva turisté chodí po horách a najednou uvidí takou jámu, že nedohlédnou na dno. Poblíž leží kolejnice, tak ji společně chytanou a hodí do jámy, aby zjistili, jak je hluboká. Čekají, čekají, pořád nic a najednou kolem nich proběhne koza a skočí do té strašlivé jámy. Kroutí nad tím hlavama, když přijde bača a ptá se: „Neviděli jste tu kozu?“ „No nějaká tu před chvílí běžela a skočila do té jámy.“ „Tak to nebyla moje, já ji měl přivázanou ke kolejnici...“

Kukátko v září a Setkání rodičů

První Kukátko v tomto školním roce proběhlo v úterý 11.9.2007. Na téma Mediace nám přišla přednášet mediátorka paní Lenka Svojanovská. Dozvěděli jsme se, jak může mediace konkrétně napomáhat v řešení konfliktů, neshod, nedorozumění i sporů. Mediace řeší problémy jak v rodině mezi partnery, mezi generacemi, tak i mezi orgány a jednotlivci (například škola - žák). Rodiče se zajímali i o konkrétní možnost mediace v našich podmínkách a jejího využití.

RODINNÝ PRŮVODCE ve spolupráci se Společností pro ranou péči uspořádal **Setkání rodičů**. Firma Otto Bock ČR zde předvedla svůj nový rehabilitační program pro děti. Nabídka rehabilitačních a kompenzačních pomůcek, kočárků, vozíčků, autosedačky, stojanů a lehátek byla doplněna odborným výkladem i praktickým vyzkoušením pomůcek. Téměř dvacet rodičů si zde mohlo nechat odpovědět na dotazy spojené s kompenzačními pomůckami, jejich hrazením zdravotní pojišťovnou či možností doplacení sociálním odborem. Firma Otto Bock nám zde nechala i několik katalogů, které Vám budou k dispozici při návštěvě RODINNÉHO PRŮVODCE.

Co je dobré vědět o ÚŘADU PRÁCE

Souběh příspěvku na péči a pobírání podpory v nezaměstnanosti je možné. Evidovat na ÚP se může osoba, která chce a může pracovat. A to i v případě, že není ukončena péče. Podpora uchazeče o zaměstnání činí v případě neukončené péče 2357Kč měsíčně. Pokud byla osoba při pobírání příspěvku na péči zaměstnána (i zkrácený úvazek), vypočítává se následně podpora z výdělku (tedy třeba i z 1000Kč). Dohoda o provedení práce se nebere v úvahu.

UCHAZEČ O ZAMĚSTNÁNÍ

- má nárok (pokud mu dle zákona vznikne) na podporu v nezaměstnanosti
- jako uchazeč o zaměstnání má možnost získat pracovní místo a možnost rekvalifikace
- jako uchazeč o zaměstnání má povinnosti vůči ÚP, vyplývající ze zákona (č. 435/2004 Sb.) a je povinen je přesně dodržovat, při jejich porušení je sankcionován (odebrání podpory a vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání)
- eviduje u příslušného úřadu dle místa bydliště

ZÁJEMCE O ZAMĚSTNÁNÍ

- nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti
- tato forma evidence je méně zavazující
- možnost zprostředkování zaměstnání a rekvalifikace
- eviduje se na kterékoli pobočce ÚP

Pečující osoby/osoba se zdravotním postižením patří do skupiny ohrožené sociálním vyloučením a ztíženou možností uplatnění na trhu práce. V případě nabídky práce je tolerována specifická potřeba pracovní doby. Např. od-do, zkrácený pracovní úvazek. Z tohoto důvodu je tato osoba obtížněji zaměstnatelná.

Možnosti rekvalifikačních kurzu jsou odvislé od jednotlivých ÚP. Každý ÚP může nabízet jiné kurzy. Pokud je ÚP schválení, jsou plně hrazeny. Seznam všech rekvalifikačních programů je k dispozici na www.portal.mpsv.cz. Při rozhodování se o typu rekvalifikace, vykonávání práce či možnosti podnikání, je na stránkách www.mamenato.cz možnost si ověřit své kompetence k vykonávání práce (např. komunikace, podnikavost, flexibilita, výkonnost, plánování, zvládání zátěže, apod.). Bližší informace získáte na kterékoli pobočce Úřadu práce.

Toto je aktuální situace říjen 2007.

Pavla Hodinová

Jede pán na pozvání do USA a chce jet vlakem a lodí. Jde tedy na nádraží a chce lístek do New Yorku. „To my tady nemůžeme, to musíte v Praze na Hlavním nádraží.“ Jede tedy do Prahy na Hlavní a znovu chce lístek na vlak i na loď. „Jízdenku na vlak vám prodáme tady, ale lodní lístek si musíte koupit až v Hamburku..“

Když se pán po nějaké době vrací ze Států, zajde v New Yorku na nádraží. Nedá mu to a ze srandy říká: „Chtěl bych lístek do Svatoňovic.“

Pokladní se obratem zeptá: „A chcete do Velkých nebo do Malých?“

Projekt RODINA & HANDICAP

- podpora rodin pečujících o svého člena s těžkým zdravotním postižením

V posledních číslech se milí čtenářové setkáváte s články o dění v projektu RODINA & HANDICAP. Projekt rozvíjí aktivity služeb projektu VÝZVA a navazuje je ložský projekt INTEGRACE. Podstatou projektů financovaných Evropskou unií je za poměrně krátkou dobu (v našem případě za jeden rok) s pomocí získaných prostředků rozjet novou aktivitu nebo službu, popřípadě rozšířit služby či aktivity stávající. Seznamte se blíže se všemi aktivitami projektu RODINA & HANDICAP:

Půjčovna kompenzačních pomůcek

Usilujeme o rozšíření půjčovny kompenzačních, rehabilitačních a didaktických pomůcek pro děti se zdravotním postižením vzniklé z projektu INTEGRACE. Půjčovnu doplňujeme také o speciální počítačové komponenty, klávesnice, myši, softwary.

Poradenství RODINNÉHO PRŮVODCE

Naše poradna poskytuje rodičům informace o vhodné odborné pomoci v oblasti fyzioterapie, psychologie, logopedie apod., poradíme v sociální oblasti při získávání sociálních dávek, příspěvků a mimořádných výhod, zaměřujeme se na podporu integrace dětí s handicapem do škol, rozšiřujeme informační servis pro využívání dostupné nabídky školského systému, doporučíme vám vhodné vzdělávací zařízení, speciální školu či možnost integrovaného vzdělávání, nabízíme rodinám zasílání informací s nabídkami využití volného času.

Rehabilitační asistence v rodinách

Tato aktivita pod pracovním názvem REHAST se soustředí na pomoc rodičům při terapeutickém cvičení s dítětem. Fyzioterapeutem a rodiči vyškolení rehabilitační asistenti, studenti katedry rehabilitace Zdravotně sociální fakulty Ostravské univerzity, pravidelně docházejí do domácností a cvičí s dítětem dle individuálních cvičebních plánů z rehabilitačních katalogů. Rodič si tak může odpočinout a zároveň se naučí nové cviky a dítěti je zajištěno potřebné pravidelné cvičení.

Počítačové kurzy pro děti a mladé s handicapem

Pořádáme počítačové kurzy pro děti a mladé s handicapem. Obsahem kurzů jsou základy ovládnutí PC, práce s internetem, komunikačními nástroji, účastníci mohou využít i speciálních počítačových programů pro rozvoj komunikačních dovedností, multimediální výukové a vzdělávací programy. Kurzy jsou připravovány na základě individuálních plánů dle potřeb a možností dětí. K výuce jsou k dispozici speciální klávesnice, spínače, myši, dotykový monitor, komunikátory a speciální výukové programy.

Seminář

Pro maminky pečující o dítě s postižením připravujeme seminář „Jak přijímat své hranice a zároveň být respektována okolím“. Je určen maminkám, které se chtějí naučit respektovat hranice své i svých blízkých, posílit svou sebeúctu, obnovit či najít nové zdroje motivace při péči o dítě se zdravotním postižením a získat nové komunikační dovednosti použitelné v běžném životě. Seminář obsahuje šest na sebe navazujících setkání a závěrečnou konzultaci.

Nabídka odlehčovací služby

Chceme podpořit využívání občasně úlevové osobní asistence pro odpočinek a volnočasové aktivity rodičů. Odlehčovací služba nabízí rodičům pečujícím o dítě s postižením občasnou krátkodobou asistenci u dítě, chce rodiči odlehčit a umožnit mu tak využít získaný volný čas k zajištění pochůzek, pro odpočinek, relaxaci, běžnou seberealizaci. V rámci projektu po omezenou dobu nabízíme „Startovací balíček odlehčovací služby“ ZDARMA.

Setkávání svépomocné skupiny

Každé třetí úterý v měsíci pokračujeme v rámci našeho Rodinného průvodce v cyklu setkávání svépomocné skupiny rodičů pečujících o dítě s postižením pod názvem KUKÁTKO. Setkání se věnují tématům, která rodiče zajímají, je přizván host s odborností na danou problematiku, rodiče si vzájemně vyměňují zkušenosti ze života se zdravotně postiženým dítětem.

Asistenční centrum

Ve středisku VÝZVA na Syllabově 19 vzniklo ASISTENČNÍ CENTRUM, kterým chceme vytvořit zázemí osobním asistentům, místo, kde naleznou informační servis k výkonu své služby, odbornou i lidskou podporu koordinátora i psychologa. Podporou asistentů směřujeme k podpoře rozvoje sociální služby osobní asistence v rodinách.

Integrační aktivity

v rámci integračního klubu pořádáme pro děti a mladé s postižením další a nové integrační aktivity. Při klubových aktivitách, výletech, víkendech, za pomoci našich dobrovolníků, usilujeme o podporu komunikačních dovedností, posílení přátelských vztahů a zprostředkování nových vjemů, zkušeností a prožitků.

Za rok realizace projektu projde jednotlivými aktivitami kolem 300, věříme, že spokojených, účastníků.

Martina Kurdzielová

Školení rehabilitačních asistentů aktivity REHAST

V měsíci září proběhlo již druhé školení rehabilitačních asistentů ve Středisku VÝZVA. Rehabilitační asistenti byli školeni na prvním školení o handicapu jako celku, o účelu celého projektu, o dětech s dětskou mozkovou obrnou (DMO), jejích příčinách a rozdílech mezi dítětem s DMO a zdravým dítětem. Bylo jim také názorně ukázáno cvičení, protahování a chůze s dítětem s DMO. Dalšími částmi školení bylo srovnání rodin s dítětem s postižením a rodin s dítětem bez postižení, epilepsie a první pomoc.

Druhé školení bylo věnováno základům komunikace mezi rehabilitačním asistentem a uživatelem aktivity a byl vysvětlen účel rehabilitačních katalogů, jejich prolomující účinek směrem k rodičům, fyzioterapeutům a odborným garantům. Dále se naši školitelé věnovali míčkové facilitaci, vybraným mobilizacím aker horních a dolních končetin a nácvičku „Bobatovské chůze“. Na závěr školení si sami rehabilitační asistenti vyzkoušeli, jaké to je najíst se (popř. nakrmit), napít se, když nemohou dovrýt ústa, když mají zhoršené polykací reflexy, nebo jaké to je, když na jídlo nemají dostatek času. Tyto nácvičky jsme zkoušeli s krmením jogurtem a sušenkou. Byly jim dány praktické rady pro případy, že by se do takové situace dostali.

Školení proběhlo v pohodově náladě, a i když se většina studentů - rehabilitačních asistentů - chtěla dostat co nejdříve domů, myslím, že nelitovali, když vydrželi až do konce. Všem zúčastněným děkujeme a těšíme se na pokračující spolupráci.

Lenka Sládková

REHAŠT - Rehabilitační asistence v rodinách

Od března letošního roku začal nový projekt RODINA & HANDICAP - podpora rodin pečujících o svého člena s těžkým zdravotním postižením. V rámci nového projektu se nám rozběhla také nová aktivita a to pilotní a částečně zlomová - REHAŠT, rehabilitační asistence.

Tato aktivita se snaží ulehčit rodičům, kteří svým dětem s postižením doplňují nezbytnou rehabilitaci cvičením doma. Aby toto cvičení bylo efektivní, doporučují fyzioterapeuti provádět ho alespoň 2x - 3x týdně. Dlouholeté pravidelné cvičení je fyzicky, psychicky i časově pro rodiče velmi náročné, časem limitováno také zdravotním stavem rodičů. Je také velmi těžké skloubit jej s dalšími povinnostmi směrem k rodině.

Tato aktivita má za sebou odborné garanty - fyzioterapeuty s letitými teoretickými i praktickými zkušenostmi s rehabilitací s dětmi s postižením. Garanti zajišťují odbornost aktivity a dohlížejí na její kvalitu. Rehabilitační asistenti, kteří jsou studenti katedry fyzioterapie Zdravotně sociální fakulty Ostravské Univerzity, prošli dvěma koly školení a nyní zajišťují cvičení doma u klientů. Za pomoci odborných garantů, uživatelů aktivity a rehabilitačních asistentů byly vytvořeny rehabilitační katalogy, které pak asistentům slouží jako „vodítko“ při rehabilitacích. Služba probíhá u uživatelů doma, dvakrát až třikrát týdně, dle doporučení odborného garanta a domluvy s uživatelem.

Rehabilitační asistenti dochází, během trvání projektu, na povinné odborné konzultace, které vedou odborní garanti a odborný konzultant aktivity REHAŠT. Konzultací mají možnost využít i rodiče uživatelů nebo sami uživatelé.

Do pilotního projektu bylo zapojeno dvaadvacet rodin, které byly vybrány podle předem daných „Kritérií pro výběr rodin“, které byly sestaveny s pomocí odborných garantů a koordinátorů fyzioterapeutů.

Stále se nám hlásí další rodiny, které však již nemůžeme uspokojit, neboť kapacita projektu je beznadějně plná. Po skončení projektu v dubnu příštího roku bychom rádi v této službě pokračovali, to však záleží ještě na mnoha okolnostech. Tato služba by však byla pravděpodobně již hrazena rodiči, zatímco dnes je hrazena právě z evropských prostředků.

Podařilo se nám tak rozšířit novou službu, která sklízí velmi pozitivní ohlas a již nese své ovoce. Držte nám palečky.

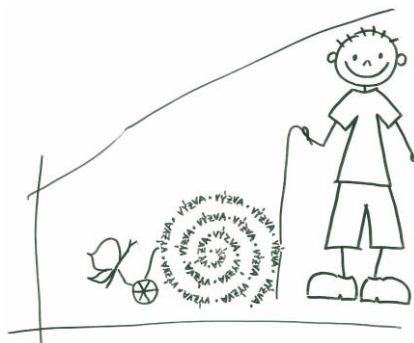
Lenka Sládková

Dva kamarádi si chtějí zahrát golf. Před prvním odpálením si jeden všimne, že kamarád má jen jediný míček. „Neměl bys mít aspoň jeden rezervní míček?“ „Nebudu žádný potřebovat.“ „A co když ho ztratíš?“ „Tenhle míček je zcela speciální. Nedá se ztratit.“ „A co jestli ho odpálíš do vody?“ „Nic se nestane - tenhle míček plave.“ „A když zaletí do křoví a ztratí se tam?“ „Když se pár minut nehýbe, začne silně pípat a najdu ho po zvuku.“ „No dobře, ale co jestli bude hra trvat dlouho a setmí se tak, že nebude vidět?“ „Nevadí - zase ho můžu najít po zvuku. Kromě toho ve tmě světélkuje.“ „No to je opravdu něco extra! Kdes k tomu zázraku přišel?“ „Našel jsem ho.“

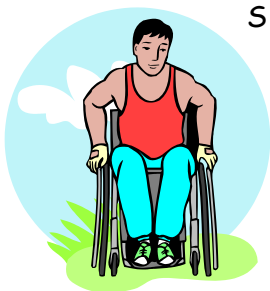
Rehabilitace pro handicapované je důležitá, ale...???

Dovolte mi, abych se Vám ve zkratce představila a mohla Vám napsat pár řádků. Jmenuji se Renáta Pastrňáková. Vystudovala jsem zdravotní školu. Jsem rozvedená, tudíž samoživitelka. Bydlím se svými třemi dětmi v Ostravě na Bělském Lese v bezbariérovém bytě.

Můj nejstarší syn Lukáš se mi narodil koncem 32. týdne těhotenství. Vše se zdálo v pořádku, ale opak byl pravdou. V jednom roce synova života, nám jeho lékařka sdělila, že můj syn je těžce tělesně postižený a jeho diagnóza zněla: DMO-dětská mozková obrna s kvadruspastickou formou. Tady toto nikdo nečekal a neuměl si představit, co nás čeká. Cvičení Vojtovou metody, Bobatha, veškerá odborná vyšetření, ... ale nějak jsem to zvládala a životem jsem proplouvala.

Roky ubíhaly a léta synovi přibývala. Nyní je mému synovi Lukáškovi 14 let, je na vozíku a nedovede se sám o sebe postarat. Nezvládá běžné úkony, které jsou pro ostatní osoby samozřejmostí, tj. hygiena, oblékání, přichystání si jídla, přesun z místa na místo, dojezd do školy, atd. ... Vyžaduje 24 hodinovou péči, do které patří výše zmiňované úkony. Mimo jiné mezi ně samozřejmě patří i cvičení, které je taky nezbytnou součástí jeho života. U takto postižených dětí nebo i dospělých osob je cvičení velmi důležité. Nedochází pak u nich k tak rychlému zkracování svalů - deformitám, spazmům, atd. Samozřejmě, že cvičení musí být důkladné, cílené a každodenní.

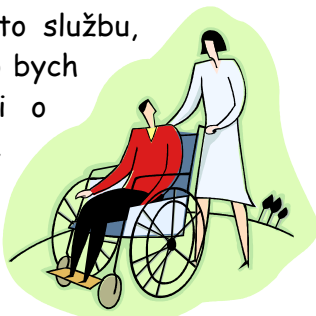
S přibývajícimi roky je rehabilitace složitější. Dospělý (většinou matka), který s takto nemocným dítětem cvičí, potřebuje pomoc druhé osoby. Cviky jsou náročnější a děti jsou větší a větší, rostou. Někdy je i dětem nepříjemné, aby s nimi cvičila stále jedna osoba. Potřebují taky obměnu. Jako každý z nás.

Se synem doma cvičím již 14 let. Mimo to jsem navštěvovala různé rehabilitační zařízení, mezi které patří Chuchelná, Dětské centrum Český Těšín a následně i cvičení v Ostravě na ul. Kapitána Vajdy 1, ve kterých jsem se synem byla a cvičila tam s ním. Rehabilitace synovi prospívá. Nedochází u něj ke zkracování svalů na různých partiích těla.

Loňského roku jsem dostala důležitou nabídku. Přišla s ní za mnou paní z Centra pro rodinu a sociální péči Ostrava. Položila mi otázku, jestli bych využila službu rehabilitace pro hendikepované děti, která je nyní v rámci projektu Rodina & Handicap do dubna 2008 zadarmo. Nebylo lepší zprávy, než byla tato. Následně jsme si domluvily schůzku a návštěvu u mne doma, u které byl přítomen samozřejmě můj syn, kterého se to týkalo nejvíce, budoucí fyzioterapeutka (studentka ZSF OU), která měla rehabilitaci se synem provádět a odborný garant.

Veškeré formality byly domluveny. Následně byla sepsána smlouva, nafočeny veškeré cviky, které se budou provádět se synem a došlo i k tomu, že mi byly zapůjčeny pomůcky, které slouží k cílené rehabilitaci. Nyní s Lukáškem cvičí naše fyzioterapeutka Lenka, která k nám dochází pravidelně 3x týdně. Syn ji má velmi rád a je spokojený a já také. Nevím ale, co budeme dělat až tento projekt skončí a služba se bude muset platit.

Ráda bych dále synovi dopřála tady tuto službu, kterou máme nyní zdarma. Nevím ale, za co bych ji financovala. Pobírám samozřejmě péči o osobu blízkou, ale ta nestačí na veškeré pokrytí synových výdajů. Platím školu - školné a svoz do školy: 2 100,-Kč každý měsíc + hypoterapii, bazén, na který děti jezdí v rámci školy a další věci, které syn potřebuje. Nemluvě o tom, že za byt zaplatím 9 000,-Kč a mám další dvě děti. Do našeho rozpočtu by tedy přibyla další položka 1200,-Kč za měsíc, což by právě činila synova rehabilitace, která by musela být prováděná 3 krát týdně. Což je za 1 hodinu momentální sazba rehabilitace 100,-Kč. Myslím si, že každá maminka, která je samoživitelka a stará se sama o hendikepované dítě a jeho sourozence, by se mnou souhlasila, že to nelze utáhnou z jednoho platu a dávek státní sociální podpory.

Byla bych strašně moc vděčná, kdyby se našli sponzoři, kteří by tento projekt dál financovali a tak umožnili takto postiženým dětem a jejich rodičům, aby tato cílená rehabilitace pokračovala dál.

Všem moc děkuji a přeji mnoho úspěchu.

Renáta Pastrňáková

Potkají se dva a ten jeden najednou spustí: „Kamaráde, tebe jsem už dlouho neviděl. Ale jak to vypadáš? Člověče, ty jsi býval takový červeňoučký, ale teď je to všechno naopak, vypadáš hrozně! No, a jak se máš, Zdeňku?“ - „No, promiňte, ale já se nejmenuji Zdeněk.“ - „No, neblbni, člověče, tak ty už se ani Zdeněk nejmenuješ?“

Páté setkání „Za lano“

Díky pilné práci organizačního týmu a ochoty rodičů zajistit si hlídání dětí a sejit se v sobotu, proběhlo 10. 11. 2007 5. celostátní setkání aktivity rodičů prosazující potřeby rodin pečujících o děti s těžkým zdravotním postižením. Sešli jsme se v příjemném prostředí Ostravsko - opavského biskupství v Ostravě.

Setkání bylo opět nabitó informacemi, vzájemnou výměnou zkušeností a novými podněty k zamyšlení. Milým hostem byla tentokrát poslankyně Parlamentu ČR a předsedkyně Podvýboru pro osoby se zdravotním postižením paní Dagmar Molendová. Hlavním tématem setkání bylo postavení pečující osoby, nás rodičů, ve společnosti po přijetí nového zákona o sociálních službách. V rámci dopoledních skupinek jsme pracovali s otázkami zaměstnanosti a podmínek, které potřebujeme k tomu, abychom se mohli seberealizovat i mimo neustálou péči o naše děti. Hovořili jsme o nutnosti podpory terénních služeb, především osobní asistence, o její dostupnosti, o našich představách a potřebách.

Jako maminku mě velmi potěšilo, že jsme neviděli v naší životní situaci jen to nedobré, nedořešené a problematické, ale dokázali jsme společně ocenit také to, co se již třeba i změnilo k lepšímu. Dokázali jsme se společně zasmát a hlavně navzájem povzbudit k dalšímu zatažení za naše lano.

Pavla Hodinová

Za lano tentokráte v Ostravě

Po semináři nás požádala paní Lenka Svojanovská o pomoc na celostátní akci „Za lano“, která se konala 10. listopadu 2007 již po páté, tentokrát v budově Ostravsko-opavského biskupství.

Tato moderní budova na mne udělala dojem již při pohledu zvenčí. Byla jsem překvapena vkusně a útulně vybaveným sálem. V sále jsme připravili nástěnky s programem a vyzdobili je fotkami z předešlých setkání. Nachystali jsme židle s pultíky a mapu republiky překrytou záchrannou sítí a nezbytným zauzlovaným lanem, které se pořadatelé a hlavní tahouni snaží postupně rozuzlit. V přilehlé kuchyňce jsme účastníkům nabízeli jednoduché občerstvení, převážně čaj nebo kávu.

Po prezentaci účastníků jsme obsadili místa v sále, krátce jsme se představili a seznámili. Diskutovat s námi přišla také poslankyně parlamentu ČR MUDr. Dagmar Molendová. Mile mne překvapilo několik tatínek, kterým také není lhostejný osud jejich handicapovaných dětí a pečujících maminek.

Rozdělení do čtyř skupinek jsme vyplnili dotazníky a pak se společně vyjadřovali k zadaným dotazům, které se týkaly zaměstnanosti pečujících rodičů, postavení ve společnosti, pomoci druhé fyzické osoby a státu. Většina z nás na dotaz jaké výhody nám přináší stát odpověděla, že žádné. Zastyděla jsem se a zároveň zaradovala, když nás vedoucí naší skupinky Martina upozornila, že nám stát přece platí sociální a zdravotní pojištění a díky tomu můžeme o své děti pečovat doma. Je to pro nás již tak samozřejmé, že si ani neuvědomujeme, že to je velká pomoc, díky které nemusíme své děti dávat do ústavů, jak tomu bylo v nedávné minulosti.

V naší skupince byla přítomna paní poslankyně, která se živě zapojovala do diskuse. Jelikož si dělala poznámky, budila ve mně dojem, že se chce vážně zabývat našimi problémy a nedostatky v zákonech.

Po obědě, na který jsme se všichni moc těšili, jsme pokračovali v diskusi společně. A opět je na našich tahounech, aby vše dali do smysluplného formátu a šli za nás všechny bojovat výše. Samozřejmě, že nezůstalo pouze u formálních diskusí, ale také jsme se zasmáli nad postřehy a zkušenostmi ostatních rodičů. Mně osobně se líbila odpověď dvou maminek, které na dotaz lidí ve svém okolí „kde pracují“ odpovídají, že „vedou soukromou firmu o pěti lidech“ a ta druhá že „je manažerem rodinné společnosti“.

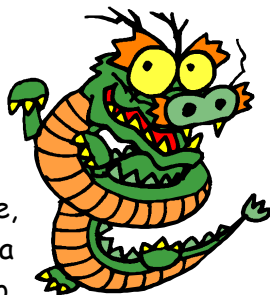
Na závěr jsme se rozloučili krátkým zhodnocením, co nám toto setkání přineslo a jak jsme se na něm cítili. Manželé Svojanovští mají velké přání, aby se k organizaci „Za lano“ připojily úplně všechny kraje. Já jsem přesvědčena, že patří obrovský dík těm hlavním organizátorům a tahounům, kteří táhnou napříč republikou za to pomyslné lano za nás za všechny, přestože jsou sami dost unaveni péčí o své vlastní handicapované děti.

Novinky z Brány

Počasí na draka...

...byl pracovní název setkání v Bráně pro děti i mladé. Škola začala, dny se krátí, listí počíná žloutnout a padat, vítr fouká tedy - ideální počasí na draka. Koupili jsme špejle, papír, provázky a kdo přišel, vyrobil si draka s dopomocí našich zručných dobrovolníků, a kdo nechtěl létací model, tak si draka jen nakreslil.

Po prázdninách se nás sešlo tolik, že nám klubovna praskala ve švech.

Když byli draci hotoví, šli jsme ven vyzkoušet, jak létají. To odpoledne však vítr nefoukal a abychom draka dostali do vzduchu, museli jsme s ním mocně běžet!

Závěr: Počasí bylo na draka, protože nebylo na draka.

Podzimní sklizeň našich dědečků a babiček

Plánovanou sklizeň nám narušila průtrž mračen, takže naše bramborové políčko jsme museli udělat v relaxačním bazénku s kuličkami. Naši malí zemědělci pak měli za úkol brambory „vykopat“. Čas na to, až se upečou v popelu, jsme si krátili hrami.

Kroužek boccia

Od začátku školního roku zase chodíme hrát bocciu každý druhý čtvrtek na Biskupské gymnázium, které se přestěhovalo ze Zábřehu do Poruby na ulici K. Pokorného. Přijďte si zahrát!

Pavel Malinka

Program Brány na listopad a prosinec

15.11. POHÁDKOVÉ ZPÍVÁNÍ PRO MLADÉ

pohádkové písničky máme rádi snad všichni. Tak si přijď posedět, popovídat, pozpívat a třeba i zavzpomínat odkud která písnička je - od 16:00 ve středisku VÝZVA

16.-18.11. BOCCIA BRNO

- II. liga zápasů v boccii pořádané spastic handicapem. Více informací na tel č. 774 244 083

24.11. „SVĚTLO DĚTEM S HANDICAPEM“

- prodej žárovek na podporu projektu VÝZVA 10:00 - 18:00 v OC galerie Tesco Třebovice

30.11. HRAVÁ BRÁNA

- pojď si s námi zpestřit podzimní podvečer a třeba i něco málo vyhrát... od 16.00 ve středisku VÝZVA

7.- 9.12. DÁMSKÁ JÍZDA

- vůně adventu, svíček a cukroví... holčičí špitání... více informací na tel. 775 604 266

12.12. BENEFIČNÍ KONCERT SKUPINY SVÍTÁNÍ

- v rámci večerů mladých... zveme vás na koncert na podporu

13.12. SPOLČO

- setkání mladých věřících u společné modlitby. Od 17:00 ve středisku VÝZVA

20. 12. VÁNOČNÍ SEKTÁNÍ V BRÁNĚ

- setkání ovoněné vánoce, koledou, přátelstvím... od 16:00 středisko VÝZVA

Hejblata hudební a věci kolem aneb uši a ten zbytek

S tetou Janou jsem byl v klubu Ámos, na výstavě o hudbě. Všechny věci tam vydávaly nějaký zvuk, některé i hudbu. Nejlepší byla „poslušná svíčka“, která hopkala, když jsem bouchal do bubnu. Mohli jsme si telefonovat přes šňůrku, zahrát na flašinetku, nebo nechat zatancovat písek. Strejda z Ámosu nám zahrál na starověký gramofon. Dokonce tak starý, že měl místo desky váleček a nebo s kovovou deskou. Bylo to moc zajímavé. Také tam byly africké hudební nástroje a skvělá ozvěna.

Už se těším až budou Vánoční řemesla a budu si moct něco vyrobit. Děkuji strejdům a tetám z klubu Ámos, že mají tak skvělé nápady a vymýšlejí pro nás zajímavé vyrábění.

Denisek Adámek, 6let

Pozvánka - DNY VÁNOČNÍCH ŘEMESEL

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s. - Klub ÁMOS srdečně zve všechny děti i rodiče na **DNY VÁNOČNÍCH ŘEMESEL**

Kdy: 8. 12. - 9. 12. 2007, 14.00 - 18.00 hod.

Kde: budova Telepace, Kostelní nám 2, Ostrava 1 (v centru Ostravy u kostela sv. Václava)

Bližší informace: 596 114 209

V příjemné vánoční atmosféře si vyzkoušíte různé řemeslné techniky a hotové výrobky si odnesete domů.

Radka Owsianková

Světlo dětem s handicapem

Rádi bychom Vás pozvali na netradiční prezentační akci Centra pro rodinu a sociální péči o.s. a jeho projektu VÝZVA, pod názvem SVĚTLO DĚTEM S HANDICAPEM. Akce se uskuteční v sobotu 24. listopadu 2007 v Obchodním centru Galerie TESCO Ostrava-Třebovice od 10 do 18 hodin.

V den akce se návštěvníci nákupní galerie setkají s prodejem úsporných žárovek. Výnos z jejich prodeje je určen na podporu aktivit projektu VÝZVA. Každá žárovka přinese kus světla domů dárce a kus světla dětem a mladým s handicapem. Žárovka stojí 50 Kč a kdo si ji koupí, přispěje 49 korunami na pořízení sportovního vybavení, vybavení herny a vybavení keramického kroužku Integrovaného klubu BRÁNA. Žárovky naší organizaci k volnému prodeji poskytla firma MASSIVE ČR.

V ten den také vznikne v prostorách nákupní galerie malé improvizované hřiště, kde malí i velcí návštěvníci Integrovaného klubu BRÁNA předvedou exhibiční turnaj ve hře boccia, sportovní hře pro tělesně postižené podobné petangu. Každý kolemjdoucí se může zapojit, vyzkoušet si, jak se BOCCIA hraje, a poměřit síly s našimi přeborníky. „Přijďte se podívat, co umíme“, těší se hráč druhé ligy Bocci, jedenáctiletý Jiří Svojanovský, „vyzývám Vás na souboj!“

Celou akci bude provázet **prezentace služeb a aktivit** občanského sdružení Centra pro rodinu a sociální péči. Přijďte i Vy nahlédnout do života dětí s handicapem. Těšíme se na Vás.

Děkujeme za podporu firmě MASSIVE ČR a Obchodnímu centru GALERIE TESCO Ostrava Třebovice.

Projekt VÝZVA

PROJEKT VÝZVA je jednou z aktivit občanského sdružení Centrum pro rodinu a sociální péči. Usiluje o celkovou podporu rodin pečujících o děti s těžkým zdravotním postižením. Chce těmto rodinám odlehčit a rodičům umožnit běžnou seberealizaci. Nabízí jim svou pomoc prostřednictvím čtyř provázaných služeb:

OASA -soustředěná osobní asistence - denní poskytování osobní asistence v rodinách u dětí či mladých dospělých s handicapem
Jolana Goluchová, 552 301 407, 775 644 245, cproasa@doo.cz

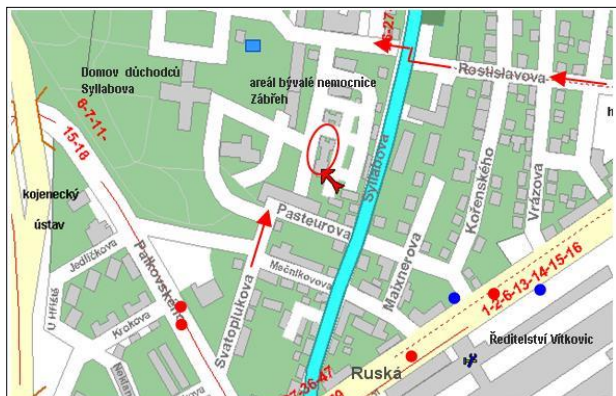
RESPIT - odlehčovací služba - občasná úlevová terénní služba
Kateřina Makyčová, 552301405, 774244259, cprrespit@doo.cz

RODINNÝ PRŮVODCE - poradenství a přímá podpora rodin, semináře, přednášky, setkávání rodin
Mgr. Pavla Hodinová, 552301406, 774244256, cprpruvodce@doo.cz

BRÁNA - integrační klub pro děti a mladé s postižením i bez něj, zájmové aktivity, výlety, víkendové akce, sportovní kroužek BOCCIA
Lenka Procházková, 552301402, 775604266, cprbrana@doo.cz

Centrum pro rodinu
a sociální péči o.s.,
středisko VÝZVA,
Syllabova 19, 703 86
Ostrava-Zábřeh

Další informace o
našich službách a
aktivitách naleznete
na www.prorodiny.cz

Činnost projektu VÝZVA v roce 2006 finančně podpořili:

Statutární město Ostrava
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Biskupství ostravsko-opavské
Úřady práce

Nadace Eurotel
NROS/ČT, sbírkový projekt „Pomozte dětem!“
Nadace Patrik dětem
Nadační fond Českého rozhlasu

K2 Atmitec s.r.o.
MTA Ostrava, s.r.o.
ODS - Dopravní stavby Ostrava, a.s.
Calumite, s.r.o.
PREMIE Ostrava, s.r.o.
IGB Holding, a.s.
Jiří Babka
GMP MIX, a.s.
Thermes s.r.o.
Pharmos a.s.
Ing. Leo Chřibek
ha-vel internet, s.r.o.
ha-vel family, s.r.o.
Factory collection
Restaurace Eucalyptus

Rodiny: pan Matula, Řehořkovi, Praisovi, Kaňokovi, pan Gottfried, Hodečkoví, Mikovi, Kunčarovi, Davidovi, Pastorovi, paní Hurníková, Ramíkoví, Kolouchovi

..... **místo pro Vás nebo Vaši firmu !!!**

Výzva - zpravodaj projektu Výzva, který realizuje Centrum pro rodinu a sociální péči o.s. v Ostravě. Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625. Jazyková úprava MUDr. Jana Zuchnická. Kresby - Dana Skřičková. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Jan Zuchnický, Lubojaty 57, Bílovec 5, 742 92
tel.: 556 403 253 mobil: 731 625 620 e-mail: zuchnický@prorodiny.cz

2007

vyšlo 1. 11. 2007

uzávěrka příštího čísla 15. 12.

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s.

Kostelní nám. 1, Ostrava 1, PSČ 728 02

tel : 596 116 522 - linka 232

fax: 596 114 819

e-mail: cpr@doo.cz, www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: KB Ostrava,

č.ú.: 27-2497860207/0100 specifický symbol 111

ČS Ostrava č.ú.: 1660723399/0800

Realizátoři projektu

Lenka a Milan Svojanovští

Sedliště 378, PSČ 739 36

tel : 558 658 412

mobil: 777 100 327

e-mail: cprvyzva@doo.cz

Sídlo projektu

Centrum pro rodinu a sociální péči o.s.

středisko VÝZVA

Syllabova 19 (areál bývalé nemocnice)

703 86 Ostrava-Zábřeh

tel : 552 301 406

e-mail: cprvyzva@doo.cz